

det ærede 6te tingvalgte Medlem (Ejsing) gjorde sig til Talsmand for, nemlig at det, som der her bør tages Sigte paa, kun er Om-sætningen i det smaa, kun Detailomsætningen. Det vilde, synes det mig, føre til ret urimelige Tilstande, om man i en større eller mindre By kunde give sig til at træffe Afgørelse af, om en Mand maatte handle en gros med Spiritus og dertil knytte den Detailhandel, som i Almindelighed har ligget til disse Forretninger gennem en lang Aar-række, og som dog altid har en anden Karakter end det Detailudsalg af Spiritus, som ude paa Landet knyttes til visse paa dette Omraade mindre heldigt drevne Forretninger. Jeg tør ikke afgøre, om man igen-nem de Ændringsforslag, der er stillet an-gaaende denne Sag under Nr. 23, 24 og 25, har faaet tilstrækkelig klart fastsat, hvad man har haft til Hensigt dermed, men paa den anden Side har jeg Sympati for, at der samtidig med, at Adkomsten til den Handel med Spirituosa, som drives en gros og i Tilknytning dertil i et vist Omfang en detail, bliver liggende inde under de almindelige Næringslovbestemmelser, aabnes Mulighed for at faa Spørgsmaalet om det Spiritussalg rundt omkring i Kommunerne, som kan have den nedbrydende Virkning, jeg nylig har omtalt, og som i Almindelighed knytter sig til Smaaforretninger, afgjort paa samme Maade, hvorpaa man almindeligt afgør Spørgsmaal om Bevilling til Beværternæring. Jeg vil i alt Fald ved en Nybearbejdelse af Forslaget til Fremsættelse for det høje Folketing — en Fremsættelse, som jo ikke kan antages at finde Sted i indeværende Rigsdagssamling — nøje undersøge, om det skulde blive muligt paa det Grundlag, der her er givet gennem Ændringsforslagene Nr. 22—25, at faa dette Spørgsmaal saaledes tilrettelagt gennem Lovbestemmelser, at Opgaven kan løses i det Omfang, paa den Maade, jeg her har antydet.

Der har fra forskellig Side været talt om den spiritusholdige Konfekt og om det Ændringsforslag til § 28, som er stillet under Nr. 29. Mig forekommer det at være en uhyre lille og umaadelig betydningsløs Sag, og jeg maa sige, at jeg deler i Virkeligheden her den Betragtning, som det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) gjorde sig til Talsmand for. Jeg tror, at hvis vi skal til ud fra de Principper, som synes at være de fremherskende hos visse ærede Medlemmer af dette høje Ting, at gaa løs paa Nydelsesmidler af en tilsvarende uskadelig Karakter som det, der her er Tale om, kommer vi til paa mange Omraader at gribe ind i et Forbrug paa en Maade, som sikkert vil

medføre Konsekvenser af en vidtrækkende Art. Jeg tror, det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl) har Ret i, at man kan fraadse i en saadan Grad i den Slags søde Sager, at det faar ubehagelige Virkninger, og jeg nærer ikke Tvivl om, at det ærede Medlem har Ret, naar han i denne Sammenhæng nævnte Maven, før han nævnte Hjernen; jeg tror ogsaa, det er Maven, en overdreven Nydelse først gaar ud over. Men paa den anden Side tror jeg rigtignok, at der ikke er nogen som helst virkelig Grund til gennem Lovgivningen at lægge den Fabrikation, det her drejer sig om, og det Forbrug, der dermed følger, afgørende Hin-dringer i Vejen.

Hvad dernæst angaar det Ændringsforslag, der under Nr. 34 er stillet til § 34, den Bestemmelse, som imødekommer Kravet om, at naar der er sket Anmeldelse med Hensyn til Overtrædelse af Beværterloven, skal de Myndigheder, til hvilke Anmeldelsen er indgaaet, have Pligt til at holde Anmelderen à jour med, hvorledes det er gaaet med den hele Sag, vil jeg sige, at jeg meget vel kan forstaa et saadant Ønskes Fremkomst; thi det hænder vel nok, at der klages over mindre heldige Forhold i Beværtninger, klages over Overtrædelser, og at vedkommende ikke ser, at hans Klage har nogen Følge. Men det kan derfor meget vel være muligt, at den har faaet Følger for den Person, over hvem der er klaget. I hvert Fald nærer jeg ikke Tvivl om, at hvis det Forhold, hvorover der er blevet klaget, vedvarende bestaar, og Anmelderen gentagne Gange har Lejlighed til at se, at det Forhold, som han mener er lovstridigt, fortsættes, har han sikkert gennem en Videregaaen med sin Klage til højere Instans Mulighed for at faa hele Sagen saaledes ordnet, at den kommer i Overensstemmelse med bestaaende Lov. Men derfra til at stille Krav om, at Anmelderen skal holdes à jour med Sagens Gang, synes der mig at være et langt Spring, og hvis vi nu gør det Skridt, der er Tale om ved denne Lejlighed, paa dette bestemte Omraade, vil Følgen meget let blive, at de Myndigheder, som har at overvaage Lovenes Overholdelse, vil faa til Pligt paa en Mængde andre Omraader ligeledes at holde interesserede, som maaske har gjort Anmeldelse, à jour med disse Sagers Gang. Derved vilde man ikke blot paalægge disse Myndigheder en betydelig Ulejlighed, men der kunde ogsaa skabes en Tilstand, som kunde virke skadelig for de paagældende, i dette Tilfælde næringsdrivendes Virksomhed gennem de Kommentarer, som saadanne Meddelelser til Anmelderen — som han jo ikke har